

РЕШЕНИЕ

№ 12613

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 17.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4611** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на А. А. К. с ЕГН [ЕГН], с адрес за призоваване и съобщения [населено място], [жк], [улица], ет. 4, ап.16, тел. [ЕГН], срещу Заповед № 513з-4185/18.04.2024 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която оспорващия е преназначен на друга длъжност, на основание чл.164, ал.1 ЗМВР.

В жалбата се претендират в обобщение следните основания за отмяна

- Счита несъответствие между посоченото правно основание по чл.164, ал.1 ЗМВР и действителната фактическа обстановка, както и съществени нарушения на процесуалните правила, при съкращаването на щатни бройки не били посочени критериите, въз основа на които следва да се освободят едни разследващи органи, а други да се запазят.

- На дата 08.04.2024г. подал до министъра на вътрешните работи заявление по чл.164, ал.1 ЗМВР да бъде преназначен на друга длъжност по чл.142, ал.1, гт.2 на територията на [населено място], по семейни причини. Твърди, че към датата на жалбата нямал отговор.

- В предоставения протокол от дата 18.04.2024г. под натиск и за да не бъде прекратено правоотношението му с МВР, приел да бъде преназначен на длъжност в една от предложените му по справка - в 01 РУ на СДВР.

-Оспорва и посоченото, че липсват вакантни свободни длъжности в отдел

"Разследване" - СДВР. Не се установявало и предвиденото по чл. 7, ал.1, т. 1 от Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи - заеманата до момента длъжност да е съкратена. Също било допуснато и нарушение по чл.7, ал.4 от Наредбата, тъй като органът следвало да изиска справка за всички вакантни длъжности в отдел „Разследване“ СДВР, които да му предложи.

Пред съда жалбата се поддържа от оспорващия лично и чрез адв. Б., а в ход по същество и в подробна писмена защита от страна на адвоката се излагат и съображения за основателността на жалбата въз основа на събраните по делото доказателства.

Ответникът - директорът на СДВР - чрез юр.М., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на оспорената заповед на всички основания. На първо място оспори жалбата за недопустимост, тъй като директорът на СДВР не бил надлежен орган и нямал процесуална легитимация във връзка с твърденията за щатното разписание, такъв орган бил министърът. Претендира се, че директорът на СДВР не е надлежна страна ответник в производството по обжалване на заповед за съкращаване на щата на органа по назначаването, който в конкретния казус е министър на вътрешните работи. Излага и правни съображения, че ЗМВР не съществува определение на "съкращаване на длъжност", на основание чл.46, ал.2 от Закона за нормативните актове, понятието следва да се използва в утвърдения му смисъл по чл. 106, ал.1, т.2 ЗДСл относно държавните служители. Предвид събраните писмени доказателства, иска от съда да приеме, че е "намалена щатната бройка". Не била нарушена целта на закона, на жалбоподателя била предложена същата длъжност за заемане в няколко РУ - СДВР. Представен бил протокол с характер на официален документ и неговата доказателствена сила не била оспорена. А. К. избрал по своя воля къде точно да изпълнява длъжността си, приел, който факт е отразен в протокола Твърди, че съгласно протокола - Протокол № 513р-41952/18.04.2004г., издаден на основание чл.7, ал. 1, т.1 и ал. 4 от Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, на К. били предложени всички вакантни длъжности. Същият бил и уведомен, че при отказ да подпише, на основание чл.226, ал.1, т.5 ЗМВР, служебното му правоотношение ще бъде прекратено. Стриктно била изпълнена процедурата за предлагане на вакантна длъжност.

Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, при условията на евентуалност, в случай, че заповедта бъде отменена, направи възражение за прекомерност на възнаграждението на адвоката - в случай, че същото надвишавало минималния размер по Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, Към писмената защита, в писма от 26.06.2024г. и 21.06.2024г. от началник отдел "Човешки ресурси", повторно се представят доказателства, вече представени и приети по делото като част от административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта:

С жалбата се оспорва Заповед № 513з-4185/18.04.2024 г., издадена от директора на СДВР, издадена на основание чл.164, ал.1 ЗМВР - по искане на служителя, което и се оспорва по делото, както и, че длъжността, която е заемал оспорващия в СДВР, не е съкратена, не са му предложени всички вакантни длъжности, които можел да заеме към датата на протокола, нямало критерии защо точно неговата длъжност следва се съкрати. Предвид данните от Протокол №513р-41952/18.04.2024г., действително на К. е разяснено, че при отказ да приеме предложената му длъжност, служебното му правоотношение ще бъде прекратено, на основание чл.226, ал.1, т.5 ЗМВР.

Във връзка със заповед № 513з - 4185/18.04.2024 г., считано от 18.04.2024 г. инспектор А. К. е сдал длъжността си в 02 сектор "Разследване на икономически престъпления" към отдел "Разследване" при СДВР и е встъпил в длъжността старши разследващ полицай в група "Разследване на икономически престъпления" на сектор "Разследване" към 01 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи и докладна записка рег.№ 51 Зр — 22833/29.02.2024г. по описа на СДВР

При обстоятелствата по делото, макар и да са представени доказателства, че К. е встъпил на длъжността, на която е преназначен, следва да се признае, че действително има правен интерес от оспорването ѝ, доколкото е бил заплашен да загуби работата си.

Жалбата до съда е от дата 19.04.2024г., поради което е в срок, предвид и датата на оспорената заповед.

По фактите съдът приема следното:

Оспорващият инспектор А. А. К., към датата на оспорената заповед - 18.04.2024г., е заемал длъжността старши разследващ полицай в 02 сектор "Разследване на икономически престъпления" към отдел "Разследване" при СДВР, а с оспорената по делото Заповед № 513з-4185/18.04.2024 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, същият е преназначен на същата длъжност, в група „Разследване на икономически престъпления“ на сектор Разследване към 01 Районно управление – СДВР.

Със заповед № 8121К - 528/24.02.2015 г. е утвърден щат на Столична дирекция на вътрешните работи, в който е включен отдел "Разследване" с обща численост 65 (шестдесет и пет) щатни бройки в т.ч. 64 (шестдесет и четири) за държавни служители с висше образование и 1 (една) за лице, работещо по трудово правоотношение.

Със заповед № 8121К - 2463/05.03.2024 г. относно изменение на заповед № 8121К - 528/24.02.2015 г. за утвърждаване на щат на Столична дирекция на вътрешните работи, изменена със заповед № 8121К - 2910/12.03.2024 г., в който е включен отдел "Разследване" е обща численост 60 (шестдесет) щатни бройки в т.ч. 59 (петдесет и девет) за държавни служители с висше образование и 1 (една) за лице, работещо по трудово правоотношение. Тази заповед е издадена и въз основа на докладна записка рег.№ 51 Зр — 22833/29.02.2024г. по описа на СДВР.

По данни от ответника - за периода от 04.03.2024 г. до 06.03.2024 г. заети щатни бройки в отдел "Разследване" при СДВР са били 53.

На л.26 от делото е представено заявление от дата 20.03.2024г., оформено от името

на К. до директора на СДВР, с което моли на основание чл.164, ал.1 ЗМВР и заповед № 8121К - 2463/05.03.2024 г., посочена по-горе "да бъде преназначен на длъжност старши разследващ полицай" в сектор 02 "Разследване на икономически престъпления" към отдел „Разследване“ при СДВР. Същевременно, в заявлението е посочено, че К. заема същата длъжност. На тази бланка са поставени две резолюции с различни подписи от дати 22.03.2024г. и от дата 19.03.2024г. с еднакво съдържание "не съм съгласен" и едно изявление от 18.04.2024г. с текст "запознат съм със заявлението".

Друго заявление с искане на основание чл.164, ал.1 ЗМВР да бъде преназначен на длъжност, подписано от К., се съдържа по делото - на лист 88, видно от останалите данни, същото е изпратено по електронна поща. Заявлението поради това не е подписано от оспорващия, адресирано е до министъра на вътрешните работи, самият оспорващ в жалбата твърди, че на 08.04.2024г. е подал заявление за преместване с посоченото съдържание – по лични и семейни причини. В докладна записка от 19.04.2024г. е посочено като получено на 08.04.2024г. в Дирекция Човешки ресурси на МВР, в тази докладна е разяснена приложимата процедура - в това число, че подаденото заявление не е обвързано със задължение непременно да бъде издаден акт за назначаване и други правни въпроси. При тези обстоятелства - безпротиворечиво в жалбата и в докладната записка се установява, подаденото заявление от 08.04.2024г. от жалбоподателя да бъде преместен на подходяща вакантна длъжност поради лични и семейни причини и конфликт с колега. Имено заявлението от жалбоподателя, подадено по негови думи на 08.04.2024г, изрично изразява неговата воля да бъде преназначен на друга подходяща длъжност, е относимо към преназначаване по чл.164, ал.1 ЗМВР.

Видно от Протокол 513р-41952/18.04.2024г. по описа на СДВР, на оспорващия се предлага да заеме посочената длъжност – старши разследващ полицай в група „Разследване на икономически престъпления“ към сектор „Разследване“ на 01 РУ – СДВР . Също е уведомен, че при отказ, да приеме предложената му длъжност, служебното му правоотношение за длъжността старши разследващ полицай в 02 сектор „Разследване на икономически престъпления“ към отдел „Разследване“ на Столична дирекция на вътрешните работи, ще бъде прекратено на основание чл.226, ал.1, т.5 ЗМВР. Към същия протокол е приложена справка с вакантни длъжности, в които са посочени такива само в 01, 07 и 09 РУ - Грпа "Разследване на икономически престъпления" и за длъжността младши - старши разследващ полицай; в 05 РУ Група "Разследване на криминални престъпления“. Според заглавието на справката, същата е изготвена за "вакантни изпълнителски длъжности в сектори "Разследване" към Районни управления на СДВР. Съдържа се подпис за получено копие от справката и дата 18.04.2024г.

Според ръкописен текст в протокола: „без мое съгласие съм принуден да избира длъжност разследващ полицай 01 РУ – СДВР“, възразява срещу съкращаване на заеманата от него длъжност в отдел Разследване СДВР и липсата на свободни длъжности в отдел Разследване - СДВР.

На същата дата - 18.04.2024г. е издаден и акт за встъпване в длъжността по оспорената заповед - л.31 от делото, подписан от оспорващия.

За заеманата длъжност от А. А. К. е представено удостоверение от 16.06.2024г., според което същият съгласно Заповед № К-6439/17.11.2008г. е бил назначен считано от 24.11.2008г. на работа в МВР на длъжност полицейски инспектор IV степен в 03

група "Престъпления, свързани с МПС" на сектор "Криминална полиция" към 05 "Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи и със Заповед № з-8599/17.06.2013г. на директора на СДВР е преназначен на длъжността старши разследващ полицай в 02 сектор "Разследване на икономически престъпления" към отдел "Разследване" при СДВР, която длъжност изпълнява считано до 18.04.2024г. От данните за заеманата длъжност преди процесната заповед следва, че не се касае за заемана нито на по-висока, нито на по-ниска длъжност, а е предложена идентична длъжност не само по наименование, а предвид и структурното звено, в което се заема – идентична и по съдържание. При тези обстоятелства, то длъжността, на която жалбоподателят е преназначен, като съвпадаща по вид и функции, е „подходяща“.

При така установеното по фактите, съдът приема от правна страна следното:

Предвид данните по делото, че оспорващият заема длъжност старши разследващ полицай в структурата на СДВР, то съгласно Класификатор на длъжностите в МВР, то същият е заемал изпълнителска длъжност по чл. 142, ал.1, т. 2 ЗМВР. Компетентен орган да издаде заповед за преназначаването му на същата длъжност но в друга структура, е ръководителят на структурите по чл.37 ЗМВР, т.е. директорът на СДВР, съгласно чл.159, т. 3 ЗМВР. Компетентността на ответника да издаде оспорената заповед - директор на СДВР главен комисар Л. Н., не е оспорена по делото. Изрично в писмената защита е посочено, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, по арг. от чл.159, ал.1, т.4 вр. чл.37, ал.1, т.2 ЗМВР.

От формална страна, оспорената по делото заповед съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ.

Съдът намира, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила за издаването на заповедта, предвид посоченото правно основание за преназначаването на оспорващия – по чл.164, ал.1 ЗМВР и доколкото не са предвидени изрични процесуални изисквания.

Съгласно чл. 164, ал. 1 ЗМВР, държавният служител може да бъде преназначен по негово искане на друга не по-висока длъжност. Преназначаването се извършва след подадено заявление от държавния служител. Следователно, в хипотезата на чл. 164, ал. 1 ЗМВР е предвидена правна възможност служителят, назначен на конкретна длъжност в щата на съответната структура, но тази правна възможност не може да бъде приравнена на гарантирано от закона субективно право на служителя да бъде преназначен на конкретна друга длъжност или длъжност в конкретна структура и което да е обвързано със задължение на органа да издаде акт за преназначаване. В съответствие с този извод следва да се приеме, че не е в противоречие с императивни правила, при преназначаване на друга длъжност по чл.164, ал.1 ЗМВР на държавния служител да бъдат предложени подходящи вакантни длъжности, като в този случай органът не е задължен да предложи всички вакантни длъжности. В случая с оглед целта на промените в щата, са предложени идентични на заеманата от А. Н. длъжност.

На първо място не се споделя доводът, че жалбоподателят не е подал искане да бъде преназначен на друга подходяща длъжност, което обстоятелство изрично се твърди в жалбата и се установява от данните по делото, неоспорени пред съда – на 08.04.2024г. по електронна поща е подал заявление за преназначаването му до министъра на

вътрешните работи. В този смисъл оспорената заповед е издадена в съответствие с посоченото в нея правно основание чл.164, ал.1 ЗМВР предвижда да бъде депозирано искане на държавния служител - "Държавният служител може да бъде преназначен по негово искане на друга не по-висока длъжност". Макар и самото заявление да не е адресирано до ръководителя на структурата, в която заема длъжност – директора на СДВР, доколкото именно този орган е компетентен да издаде заповед за преназначаването му, то няма пречка да вземе предвид и адресираното до министъра заявление за преназначаване. Относно е единствено обстоятелството, че оспорващият е отправил искане да бъде преназначен на "подходяща длъжност" по чл.142, ал.1, т.2 ЗМВР, което е и направено с оспорената по делото заповед.

Обстоятелството, че органът се е позовал и на процедурата по Протокол № 513р-41952/18.034.2024г. по описа на СДВР, не е в противоречие с приложеното правно основание по чл.164, ал.1 ЗМВР за преназначаване на държавен служител на друга изпълнителска длъжност в системата на МВР.

Процедурата по чл.7, ал.1, т.1 и ал.4 от Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи е приложена във връзка с заповедта от 05.03.2024г. и от 24.02.2024г. за утвърждаване на щат на СДВР.

Видно от заповедта от 05.03.2024г., отдел "Разследване" в СДВР конкретно сектор 02 „Разследване на икономически престъпления“, в който е заемал длъжност оспорващия, включва 18 щатни броя младши-старши разследващ полицаи, а общата численост на отдела се намалява с 5 щатни бройки след промяната. Съгласно първата заповед, в щата на СДВР се включват 5 щатни бройки за държавни служители с висше образование в сектор "Разследване", група "Разследване на икономически престъпления" - по една щатна бройка в 01, 02, и 02 РУ, а в 05 РУ - 2 щатни бройка сектор разследване, Група "Разследване на криминални престъпления". При така приетото със заповедта, то действително е извършено съкращение на 3 длъжности в отдела и звеното, в което преди преназначаването му е заемал длъжност оспорващият.

Посочената промяна в щата е обоснована с натовареността и броя на разпределените дела на всеки разследващ полицаи при СДВР, като е формиран извод, че средната натовареност и отработени преписки от разследващите полицейски служители през 2023г. в РУ е 129, 5 ДП, а на производство - 13 908 ДП. Същите изчисления са извършени и за отдел Разследване при СДВР, през 2023г. натовареността е е 59,2 ДП. Анализът на натовареността налагал необходимост от увеличаване на щатните бройки за разследващи полицаи в секторите на РУ, натовареността обуславяла срочно и в срок приключване на преписките. Върху тази докладна записка е поставена резолюция- в частта за министъра "да" и подпис.

При тази структурна промяна, фактически 5 от длъжностите разследващ полицаи се преместват от едно структурно звено в друго на СДВР, в който случай се съкращават действително длъжности в Отдел Разследване при СДВР и се разкриват същия брой нови щатни длъжности в РУ към СДВР. В случая следва да се приеме извършено съкращение в

щата в отдела и сектора, в който А. К. е заемал длъжност. Тази промяна попада в изключителната компетентност на министъра на вътрешните работи и въпрос по целесъобразност, който не подлежи на съдебен контрол, същата обаче е обоснована с анализа на натовареността в звената в СДВР и в РУ, които извършват идентична дейност- разследване по досъдебни производства.

По делото не е представено мотивирано предложение за съкращаването на длъжността и преназначаването на друга длъжност точно на жалбоподателя, съобразно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от Наредбата. Съгласно чл. 5, ал. 1 от Наредбата във връзка с чл. 164, ал. 2 и 3 от ЗМВР мотивирано предложение се изготвя в случаите на преназначаване по съгласие на служителя или при установени незадоволителни резултати в служебната дейност въз основа на оценка на изпълнението на длъжността или на трето място при намалена работоспособност за изпълнение на служебните задължения по здравословни причини, установена въз основа на решение на ЦЕЛК при Медицинския институт на МВР, когато тя не е основание за прекратяване на служебното правоотношение по реда на чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Нито една от тези хипотези не е налице в казуса по делото.

Не съставлява нарушение на процесуални правила да се приложи процедурата за предлагане на вакантна длъжност по чл.7 от Наредбата и при заявление за преместване на друга длъжност по чл.164, ал.1 ЗМВР. Посоченото в чл.7, ал.2 от Наредбата - за вакантна длъжност в същата структура, съпоставено с приетото по ал. 1 от същата разпоредба - "ръководителят на структурата", касае една и съща структура, чийто ръководител е компетентен да издаде заповедта. за преместване. В случая СДВР е структурата по смисъла на чл.7, ал.2 ЗМВР, доводите на оспорващия, че е следвало да му бъдат предложени вакантни длъжности и в отдел "Разследване" СДВР поради това не съответстват на смисъла и съдържанието на цитираните разпоредби.

Както се посочи, безпротиворечиво се установява, че преди да бъде издадена процесната заповед, същият изрично е заявил да бъде преместен от структурата, в която заема длъжност - на друга подходяща длъжност - изпратено по електронна поща и до министъра. На оспорващия е предложена длъжност за старши полицаи в РУ в същата структура на МВР, което е в съответствие с предвиденото по чл.7, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата, тъй като е идентична на заеманата длъжност, но в различно звено на СДВР. Макар и да е налице съкращаване на щата, водещо в случая е заявлението на оспорващия да бъде преназначен на друга подходяща длъжност, която обуславя и преценката защо точно на него да

бъде предложена длъжност от новооткритите с идентично наименование и функции в РУ - СДВР.

По изложените съображения, оспорената по делото Заповед № 513з-4185/18.04.2024г. на директора на СДВР е в съответствие с предпоставките по чл. 164, ал. 1 ЗМВР, като на 08.04.2024 г. жалбоподателят сам е изразил воля, че желае преназначаване на подходяща вакантна изпълнителска длъжност, а посоченото в протокола, че не съгласен, но едновременно с това е встъпил в изпълнението на функциите на длъжността, е в противоречие с изрично изразената воля, като на същия без да се изисква от закона е предоставена възможност за избор на вакантни длъжности.

Жалбата като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на правния спор, и своевременно направено искане за присъждане на разноски, съдът следва да присъди на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение, които на основание чл.143, ал.3 АПК вр. чл.23 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да се определят в размер на 100 лв.

На основание изложеното, Административен съд София-град П. отделение, 12-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. К. с ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 513з-4185/18.04.2024 г., издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която оспорвания е преназначен на друга длъжност, на основание чл.164, ал.1 ЗМВР.

ОСЪЖДА А. А. К. с ЕГН [ЕГН], **ДА ЗАПЛАТИ** по бюджета на Столична дирекция на вътрешните работи, със седалище в [населено място], сумата в размер на 100 (сто) лева за разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: